

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1097/2016
04.10.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног В.М.1, због кривичног дела кријумчарење миграната из члана 418 –б став 4. у вези става 2. Кривичног законика Републике Македоније, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног В.М.1, адвоката В.М.2, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Нишу Кв бр.540/15 од 14.04.2016. године и Апелационог суда у Нишу Кж – Кре 1/16 од 14.06.2016. године, у седници већа одржаној дана 04.10.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног В.М.1, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Нишу Кв бр.540/15 од 14.04.2016. године и Апелационог суда у Нишу Кж – Кре 1/16 од 14.06.2016. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Нишу Кв бр.540/15 од 14.04.2016. године (које је исправљено решењем од 19.05.2016. године) одбијена је замолница Министарства правде Републике Македоније број 22-1384/2015 од 21.10.2015. године за преузимање даљег извршења пресуде Основног суда у Скопљу III КОК ПП бр.36/15 од 28.01.2015. године уз премештај осуђеног В.М.1 из Н.

Решењем Апелационог суда у Нишу Кж – Кре 1/16 од 14.06.2016. године одбијена је као неоснована жалба браниоца осуђеног В.М.1 из Н., изјављена решења Вишег суда у Нишу Кв бр.540/15 од 14.04.2016. године које је исправљено решењем истог суда и броја од 19.05.2016. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног В.М.1, адвокат В.М.2, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП, и повреде закона из члана 439. став 1. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијана решења преиначи у целини и усвоји замолницу Републике Македоније број 22-1384/2015 од 21.10.2015. године за преузимање даљег

извршења пресуде Основног суда у Скопљу III КОК ПП бр.36/15 од 28.01.2015. године уз премештај осуђеног В.М.1 из Н.

Врховни касациони суд је у седници већа одржаној у смислу одредбе члана 487. став 1. ЗКП, након разматрања списка предмета и навода захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, нашао:

Захтев је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

У конкретном случају, бранилац окривљеног В.М.1, навођењем као разлога за подношење захтева битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП и повреду закона из члана 439. тачка 1. ЗКП, само формално означава повреде закона из члана 485. став 4. ЗКП – због којих је подношење захтева дозвољено, али не конкретизује у чему се оне састоје, док суштински у образложењу захтева оспорава и полемише са чињеничним утврђењима у правноснажним одлукама, што не представља разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу.

Наиме, бранилац окривљеног као разлог за подношење захтева за заштиту законитости, а супротно утврђењима у нападнутим одлукама, наводи да је погрешан став првостепеног и другостепеног суда да нису испуњене законске претпоставке за преузимање даљег извршења пресуде Основног суда у Скопљу III КОК ПП бр.36/15 од 28.01.2015. године, из разлога што кривично дело из члана 418-б став 4. у вези става 2. КЗ Републике Македоније, због чијег извршења окривљени В.М.1 оглашен кривим и осуђен не представља кривично дело према праву Републике Србије. У захтеву се наводи да кривично дело недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 2. Кривичног законика Републике Србије постоји када неко лице у намери да себи или другом прибави какву корист омогућава другоме недозвољен прелаз границе Србије или недозвољен боравак или транзит кроз Србију, а која намера – да себи и другом прибави какву корист - није утврђена правноснажном пресудом Републике Македоније, којом је окривљени В.М.1 осуђен у Републици Македонији, јер је та

пресуда донета на основу споразума, што не значи да такве намере у конкретном случају није било.

Како су дакле у поднетом захтеву само формално означене повреде закона због којих је подношење захтева дозвољено – битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. и повреда закона из члана 439. тачка 1. ЗКП, а суштински се указује на недозвољен разлог за подношење захтева - на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, Врховни касациони суд је захтев браниоца окривљеног В.М.1 на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, одбацио као недозвољен.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**